

[Landbrugsministeren.]

Hvis det ærede medlem er i stand til at finde noget bedre end det, vi her har foreslået, ja, så er jeg villig til at se på det.

Når frugtplantager som helhed ikke er blevet taget ud, sådan som tilfældet er for skovskuldens vedkommende, hænger det sammen med, at det er meget vanskeligt at skille frugtplantager ud. Derfor har jeg foreløbig givet afkald derpå. Hvis nogen kan anvise en fremgangsmåde, hvorved det er muligt at nå frem dertil, er jeg villig til at drøfte det i udvalget. Men som sagt, det har sin særlige årsag, at man indtil videre har fastholdt disse frugtplantager.

Kapitelstaksterne er også blevet omtalt af de forskellige ordførere, både det ærede medlem hr. Carl Petersen, det ærede medlem hr. Tesdorpf og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Den procentssats, der er lagt over foderkorn, kan vi også tales ved om. Det, der for mig har været afgørende, er, at man fik lagt loft over, så vi undgik de tilfældigheder og urimeligheder, vi var ude for i fjor, da der var afgivelser helt op til nogle og tredive procent. Det er i hvert fald et forhold, man ikke kan udsætte sig for gentages.

Så nævnte det ærede medlem hr. Carl Petersen tørringsproblemet. Jeg erkender, det er et vanskeligt område, vi i den forbindelse befinder os på, men vi må i hvert fald på en eller anden måde sikre os imod, at vi kommer ud i forhold af den karakter, som vi kom ud i i afvigte høstår, for det ville meget let give anledning til en alvorlig og berettiget ængstelse for, at landmændene ganske ville give op, og det var jo en kedelig og for landet uheldig udgang, ikke mindst under hensyn til dollar- og valutasisuationen.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf spurgte, hvorfor man ikke kunne tage den skyld bort, som var pålignet søer og ålegårde. Jeg kan heroverfor sige, som jeg har sagt angående en række andre områder, at jeg er rede til at drøfte spørgsmålet.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) pegede på, at det måske var formålstjenligt at indsætte en bestemmelse gående ud på, at hvor man ikke avler brødkorn, kan man, såfremt man overhovedet avler byg, levere dette i stedet. Dette er jeg også i høj grad villig til at tage op til overvejelse. Det er muligt, vi også for tildelingskornets vedkommende må indsætte nok så præcise bestemmelser som dem, lovforslaget rummer, men jeg minder i denne forbindelse igen om, at det er vanskeligt på indeværende tidspunkt, da vi ved så lidt om prisudviklingen,

at sætte det i tal, uden at det får for store konsekvenser for statskassen. Derfor har jeg valgt den fremgangsmåde, som tilfældet er.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har jeg også nogle bemærkninger. Selvom det ærede medlem næppe vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, uanset hvilke oplysninger og hvilken besked han får, skal jeg dog for gammelt venskabs skyld oplyse det ærede medlem om, at den stigning, der har fundet sted i forbruget, udgør rundt regnet 16 000 t.

Det ærede medlem spurgte om, hvordan det kunne tænkes at virke, hvis man gav kornindførslen fri. Ja, det kan jeg give en vis forestilling om ved at nævne nogle enkelte tal. Vi har således i afvigte høstår været ude for til suppling af hjemmeavlen at skulle købe hvede til priser på omkring 90 kr. og rug til nogle og halvfjerds kroner. Jeg ved ikke, om dette kan bestyrke det ærede medlems opfattelse, at det ville blive billigere, hvis det hele fik lov at passe sig selv.

Så lige tilsidst en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Jeg forstår, at det ærede medlem protesterer imod det fremsatte forslag, og at han ikke kan medvirke til dets gennemførelse — og det må jeg så tage til efterretning!

Carl Petersen: Må jeg først takke den højtærede minister for de oplysninger, han gav; jeg regner med, at vi i udvalget kan få det, som manglede, og det skal jeg derfor ikke hæfte mig ved.

Når jeg har taget ordet, er det nærmest i anledning af den tale, det ærede medlem hr. Hans Pinstrup holdt. Der er i og for sig ikke noget mærkeligt i, at det ærede medlem, når han er organisationsmand og indtager den højeste stilling indenfor landbrugsorganisationerne, måske mere udpræget taler landbrugets sag, end han ville gøre det som politiker alene. Men jeg synes nu alligevel, at han næsten overskred den grænse, vi andre landmænd kan tolerere.

Det ærede medlem begyndte sin tale omtrent sådan, at dette lovforslag skulle have en undertitel, der skulle angive, at det var en særskattelov for alle landbrug på over 12 000 kr.s grundværdi og for dem, som dyrker brødkorn. Har dette nu noget formål i dag, ærede medlem? Det kan jo dog kun tjene dette ene formål: at gejle landmændene op til modstand mod alt det, som det i virkeligheden er sundt og nødvendigt at gennemføre på nærværende tidspunkt. Jeg er godt indforstået med, og det er vel alle, som kender landbrugets vilkår og menne-